

El Nadó, "Princep de pau"

Les profètiques promeses i l'esperança d'Israel en l'advent del Messies, esdevenen una realitat.

Avui, el Nadal, nibat amb claror la més fulgent, és la festa cantada per tots els poetes i glorificada per tots els pobles.

Damunt la palla freda i humida d'un estable, potser sota un sostre mig enrumat, per on es veurien brillar més que mai les estrelles d'aquella Nit venturosa, naixia el Promès; l'Ungit eternal.

Nit, la més lluminosa de totes les que han palpat i gosaran veure els dies: resplandent d'una claror material: lluna argentada... estels agençats amb llurs millors gales, tremoladissos d'una pura emoció, en la volta del Cel...

La natura tota entona himnes de joia: "Canten al Senyor un càntic nou, canten al Senyor, tota la terra "Salm XCV-1".

Nit de clarot miradera, just al punt de la seva meitat, quan els Cels obrien ses eternalis portes i devallava al món el Senyor del qui dominen, melodiant munió d'àngels lloances celestials.

El primer auguri que fan els àngels a la humanitat damunt el pobric bressol del diví Infant, és, de pau:

"Pau gratuïta, assegurada als homes de bona voluntat.

"Glòria a Déu en les altures i en la terra pau als homes de bon cor".

Tot el món viu preocupat per tal d'assegurar la pau, l'equilibri en les nacions: els governants discurreixen per trobar la manera d'establir-la en la seva jurisdicció: els prohoms dels estats, miren de fer impossible la guerra declarant-la illegal.

Mes, no és així com hem de cercar la pau. Es precis procurar-se en primer lloc el benestar, l'assossegament interior, la tranquil·litat de cor que és la deu segura de tota pau exterior, social i àdhuc internacional.

Per això, el Pontífex Pius XI, deplorant la manca d'aquest ordre veritable escriu: "La pau dels esperits mai no havia existit menys que en l'actualitat. Els sentiments de justícia, de caritat i de germanor, mai no han estat més absents que avui dels cors dels governants, dels buròcrates... de tots els dirigents de les pobres societats humanes, perquè mai com ara ha mancat Déu i la seva admirable doctrina de justícia i d'amor, en les consciències forçades per la descreença i ofuscades per les passions, al treure'ls tot fonament moral i dignitat en llur cor.

La font de la pau individual i social, és Crist, qui tingué el gloriós naixement amorosí amb càntics de glòria, amb els quals el Cel s'abaixà fins a terra, sublimant tota carn a les regions del Paradís.

Hom, de bell antuvi, bosaria afirmar, que la pau verdadera roman en el món; en l'individu egoista i epicuri.

Idea no poc equivocada. L'home carnal no té equilibri; li falta ordre en el cor.

Les Sdes. Lletres palesament hi diuen "non est pax impiis" (Isaies XLVIII-48) l'experiència ho confirma.

Elu diví Nadó ens porta, no pas la pau del món fugissera, falsa sinó la de Déu el goig intern, espiritual, eternal, el que traspassa el gust de qualque sentit.

L'única realitat és la pau del Crist. "Tingueu pau entre vosaltres" heus aquí el programa de Déu-Home.

St. Agustí, ingeniosament i alhora amb precisió i claretat acostumades, ens dona la noció de pau. "Es ordre mantingut".

On hi ha equilibri, hi ha benestar, harmonia, tranquil·litat.

L'ordre, aplicable a tots els estaments socials, naix de que quiscuna cosa ompli el seu lloc corresponent: que cada tendència s'inclini al seu propi objecte que la determina: que cadascú compleixi els seus deures; no trenqui els lligams de l'univers harmònic.

La pau cristiana, la bona consciència, filla de la caritat, estot ja alegria.

Pau es gaudi perfecte: Per això el Déu de pau (II. Car. XIII-11) ens dona gaudi: l'Església, vesteix de blanc, en sa litúrgia.

Els càntics d'aquests dies son de continua i íntima adoració, de gaubança la més intensa. Aquesta joia no té límits.

L'Emmanuel, el Déu vivent, entre nosaltres, la comunica als estaments menesterosos, indigents, als pobrics d'esperit.

No hi ha recó de terra on en mig del glaç hivernal no hi batregui una flamerada d'amor, d'alegria... una alenada de tranquil·litat.

Es la més imperiosa necessitat de l'ànima: Es precisa per a correr envers a Déu.

Benaurats els pacífics... (Mat. V-9).

Si el Rei Pacífic no l'hagués entra al món, no en tindriem noció exacte.

Revestim-nos doncs de la pau de Déu que depassa tota intel·ligència i guarda nostres cors.

Girem els ulls vers Crist "nostra pau" (Efes. II-14) en recerca de direcció normativa i retrobarem en Ell el veritable benestar, la pau que fou anunciada en el seu Nadal.

JOAN DE SEGARRA.

Capta Extraordinària per al Culte

Avui és el dia designat per a la capta general per a subvenir al culte en els nostres temples avui desatés per qui devia.

En totes les esglésies i durant totes les misses es reculliran els donatius dels fidels.

Catòlics! No desatengueu aquest deure sagrat.

FELICES PASQUES

La Redacció de "LA CRUZ" es complau en la festivitats màxima d'avui, a felicitar al nostre Veneradíssim Senyor Cardenal Arquebisbe, les autoritats eclesiàstiques, civils, judicials, administratives i militars i els nostres benivolguts col·laboradors, subscriptors, lectors i anunciants, pregant ferventment a Jesús hadó que envii tots, i a les respectives famílies un doll gerós de benediccions.

Nadal festa de pau

¡Nadal! Festa d'amor, festa de pau. Avui tots ens hauriem de sentir un xic més bons, amb el cor més dolç, més generós, més propici al perdó i a l'amor. ¡Jesús és nat! No sentiu com canten els àngels, lloant a Déu en les altures i portant a la terra un missatge de pau?

La pau, el dó més gran de l'exili, ¡quanta falta ens fa!

Dins de moltes consciències s'hi congrien sovint tempestes paoroses. Temences, pors, odís, venjances. Heu's aquí les negres i ferèstegues nuvolades que enfosqueixen el cel de moltes ànimes. Heu's aquí els monstres devoradors de la pau. I tot això d'on prové? De la falta d'amor a Déu. Allí on avans regnava Déu, amb el suavíssim imperi de l'amor, ara hi manen les passions desfermades i elles exerceixen la seva dominació d'una manera tirànica i despòtica. L'home, juguet de les passions, ha perdut la serenor del viure i ha esdevingut un vertader esclau.

¡Pobres ànimes sense Déu! Cors engrillonats pel vici, orfes d'amor, mancats de pau, ¡quina llàstima feu!

No estan, tampoc, nets de boires els horitzons de la família.

Avans, dins la llar, l'amor cristià unia tots els cors, tots els membres d'una mateixa família. Ell era el que alleugera les sofrències de la vida amb la dolça esperança del més enllà. Ell suavitzava totes les asprens i en el seu foc puríssim es fonien totes les gelors, tots els egoismes i mesquineses. La família era, aleshores, un trocet de Cel, verger deliciosíssim de les més pures i santes afeccions; verdadera escola de totes les virtuts. Mes ara la família s'esmicola, s'ensruna per moments. Li manca el sòlid fonament de l'amor. I els enemics de l'ordre social, comprenent que la família "és la base, fonament i principi de la societat", tenen interès en anorrear-la completament, infiltrant dins d'ella tots els virus de la discòrdia i de la descomposició. I així l'escola de totes les virtuts resta convertida en centre de tots els mals exemples.

Llars apagades, fredes, sense l'escalfor de l'amor, sense el goig de la pau, ¡què tristes i disortades son!

Manca igualment la seva germanor i la pau dins la societat.

Les diferents classes socials lluiten aferrisadament les unes amb les altres. S'alcen arreu foguerades d'odi. Si cerquem la causa d'això la trobarem també en l'oblí de Déu en l'ateisme de les masses.

Aquella pau, doncs, que tan necessitem i que el món no pot donar-nos demanem-la avui a l'Infant Jesús.

Rosada divina tan de temps esperada i caiguda avui damunt la terra aspra i seca amoreix-la i torna-la feconda de belles i santes virtuts. Oh Jesús, Diví Infant, aixeca si et plau la teva maneta, enfredosida i bella, i dona'ns la teva benedicció penyora d'amor i de pau. Ilumina les intellències. Porta la serenor als cors que l'han perduda. Dona una mirada compassiva damunt la trista i agitada humanitat. Ella, com altre fill pròdig, va per camins perdors. Retorna-la a la casa del seu Pare, el Déu Omnipotent, i fes-li mercé del dó excels, el dó inestimable de la pau.

TEOFIL.

El delgador del pecado

Jesús de Nazareth aparece así en el orden de la inteligencia, como en el de la vida moral, en esfera muy superior a la de la naturaleza humana; es un verdadero y constante milagro tanto en el orden intelectual como en el orden ético, que obscurece con sus fulgores, las ligeras radiaciones de cuantos sabios y fundadores de religiones de escuelas y de imperios han existido y habrán de existir.

Fue El el delgador del pecado: el que realizó las aspiraciones más expresivas del malestar más hondo e irremediable en que se encontraba la humanidad.

Ese maestro divino, ha dicho Donoso Cortés es aquel ordenador universal que sirve de centro a todas las cosas: por esta razón y por

cualquier lado que se le mire, y por cualquier aspecto que se le considere, se le ve siempre en el centro de todo. Considerado como Dios y hombre al mismo tiempo, es aquel punto céntrico en que se juntan la esencia creadora y las substancias creadas. Considerando solamente como Dios, Hijo de Dios, es la segunda persona, es decir el centro de las tres personas divinas. Considerado solamente como hombre es aquel punto central en que se considera con misteriosa condensación la naturaleza humana. Considerado como Redentor es aquella persona central sobre la cual gravitan a un tiempo mismo todas las divinas gracias y todos los divinos rigores.

Considerado como Señor de cielos

y tierra, y como nacido en un pesebre, y viviendo vida humilde y muriendo muerte de cruz, es aquel punto central en que se juntan para conciliarse en una síntesis superior y todas las tesis y todas las virgen. Yo, para librar al hombre antítesis, en su continua contradicción y en su variedad infinita.

Porque Jesucristo es todo lo que desearon las naciones y todo lo que sonaron los pueblos bajo diversos nombres y a través de imágenes más o menos groseras e impuras.

Es aquel Pafó niño prometido que debía nacer milagrosamente de la virgen Jo, para librar al hombre encadenado; es aquel Dios del Olimpo, aquel Hijo querido de un padre enemigo que debía ofrecerse para tomar sobre si nuestros sufrimientos; es aquel Oro, descendiente de Isis que debía vencer a la serpiente Tifón, según los egipcios; es el Wischer de los indios, cuya encarnación debía separar los males causados por la gran serpiente Kaliga; el Genteolt de los mejicanos que habia de triunfar de la ferocidad de los otros dioses, es el Puru de los salvos de América o el dios Thor primogénito de los hijos de Odén el más valiente de los dioses.

Descuchemo sdice un escritor, todas esas impuras y groseras imágenes, desechemo todas esas impúdicas supercherias de los misterios metológicos.

El Verbo Dios, hijo de la eternidad, debía descender por si mismo de las alturas del cielo, como habia sido vaticinado.

Descendió, en efecto, descansó en un seno virginal y el Verbo se hizo carne y el misterio del linaje humano se consumó y todos adoraron a un Dios-Hombre.

He aquí el Santo del Confucio, el Monarca universal de las Sibilas, el Rey tan temible de los romanos, el Dominador esperado en todo el Oriente; he aquí la víctima de las victimas, cuya inmolación debía poner término a todos los sacrificios, he aquí en fin el Cordero de Dios que borra los pecados del mundo, el verdadero mediador y el verdadero Cristo.

PLAUTO

PARTICULES

NADAL

Alegreu-vos, o cors, si haveu pogut copsar la colossal grandesa d'un Déu que fa l'entrada al món amb la sublim carrossa d'un bressolet de fusta.

MIQUEL MELENDES, pvre.

Tanda d'Ejercicis

Demà, dilluns, a les set del vespre començarà a la Selva del Camp la tanda d'exercicis per a Joves Cristians i simpatitzants, d'acord amb l'Obra d'Exercicis Parroquials. Qui desitgi ésser admés, li cal l'inscripció immediata al Grup "AUDAX" de la F. J. C., Rambla de Sant Joan, 46, o als PP. del Cor de Maria de la Selva del Camp.

Desmentint una noticia

23 de desembre de 1932

Sr. Director del diari LA CRUZ.

Ciutat.

Molt Sr. meu: Amb data 19 del mes en curs va ésser enviada al senyor Director del setmanari "Tarragona Federal" per a la seva publicació la lletra que li transcriu, pregant-li l'insereixi en el diari de la seva digna direcció.

Li manifesta per endavant el seu agrament i s'ofereix de V. aent ser-vidor q. l. e. l. m.,

Josep Cartañà.

"Tarragona, 19 de desembre de 1932. — Sr. Director del periòdic Tarragona Federal. — Ciutat. — Molt Sr. meu: Com a conseqüència de l'article "Hospital Inquisitorial" publicat en el n.º 174 del dia 26 de novembre últim en el setmanari de la seva direcció, en el que es denuncia al públic diferents fets que es diu han ocorregut en aquest Hospital, vetllant pel bon nom d'aquest Establiment benèfic i a fi de que aquesta Junta pogués exigir responsabilitats dels fets, si resultaven provats, vaig pregar a un dels Vocals de la mateixa Junta que instruís el degut expedient. De les diligències portades a terme no s'ha pogut provar cap de les inculpacions que es fan en l'esmentat article, confirmant aquesta asseveració la carta rebuda del mateix malalt a qui s'atribueixen les queixes objecte de la denuncia i que copiada a la lletra diu com segueix:

"Avilés, 8 de diciembre de 1932. Sr. D. Antonio Parera. Muy señor mío y de mi mayor aprecio: Recibí la suya que me mandaron de casa de fecha 28 del pasado, lo que bastante me disgustó por el disgusto que a ustedes han pasado, que yo bastante lo siento no estar en esa para saber con qué motivos hicieron esos señores eso. Porque Vds. nunca en el tiempo que permaneci entre Vds nunca me obligaron a ir a misa ni a mi ni a mis compañeros de sala, que cuando íbamos era por nuestro gusto y Devoción. Y con las Hermanas nunca he tenido la menor queja de todas ellas al contrario se portaron conmigo muy bien y yo nunca me quejé de nada al médico porque no tenía porque hacerlo. Así es que esto es lo que puedo decirle en el tiempo que pasé en el Hospital muy agradecido de todos Vds. Así que recuerdos a todas las Hermanas y V. los recibe de s. s. q. s. m., José Ballego."

Ço que per acord de la Junta Administrativa tinc el gust de traslladar-li per a que amb la publicació del present escrit en el periòdic "Tarragona Federal" que diu rectificades les afirmacions que en l'esmentat article es feien. El saluda i queda de V. s. s., Josep Cartañà, Degà de la J. A."

Després d'aquest desmentiment aclaparador queda una vegada més posat de manifest que el sectarisme de "Tarragona Federal" no repara en utilitzar armes d'atac que no entren en les normes de la premsa que, qualsevol que sigui la seva ideologia, estimen la serietat i el decorum periodístics.

Nadalenques

Setmana es aquesta de Nadal, plena d'alegries inoblidables, record del naixement de l'Infant-Déu.

Ni en la llar més humil passa desapercebuda aquesta festivitat. Ni en el cor més allunyat de Déu deixa de filtrar-s'hi aquests dies un rierol suau de pura felicitat. Aquests escenes de Nadal, són els fulls més bells de la nostra tradició.

FIJATE, LECTOR,

...en que el viernes, por la noche hubo un llenazo en el teatro Tarragona;
 ...en que nosotros dejaremos que el público hable;
 ...en que, de todos modos, o sobraba propaganda o faltaba Compañía;
 ...en que oímos decir que el público deseaba conocer al empresario;
 ...en que a la próxima requerirá su presencia a las candilejas;
 ...en que todas las felicitaciones que estos días hemos recibido están en castellano;
 ...en que se ve que aun queda un gran stock de reserva;
 ...en que las de los carteros tenían un sabor evidentemente laico;
 ...en que en Barcelona se lanzó la idea, y aquí debe tenerse en cuenta para otro año, de no otorgar propina a ninguna felicitación de la cual se excluya el carácter religioso que la motiva;
 ...en que un diario anuncia Coñac "Marcelino Domingo";
 ...en que creemos que debería completarse añadiendo "El mejor reconstituyente para después de unas elecciones";
 ...en que a lo mejor debajo de la nueva etiqueta aun puede leerse aquella otra de Jerez "Primo de Rivera";
 ...en que los radicales son los botones del Congreso;
 ...en que estos días se han hecho correr muchas bolas, pero... eran las de la Lotería;
 ...en que deseamos sinceramente les aproveche a ustedes el segundo pavo republicano.

CAVES

CASTELLBLANCH

Sant Sadurní de Noya

Pessebrístiques

Durant aquests dies d'hivern tots els infants, reunits a casa, comencen el pessebre.

Aquí, la "Cova"; més enllà, els pastors. Allí al darrera un torrent diminut. L'Anunciata, les muntanyes nevades, i allí, darrera les muntanyes, el perfil dels tres sants reis, davant del paper blau, simulacre del cel.

ON "CAU" LA "GROSA"? Darrera aquest sorteix s'en van totes les ilusions, tots els pensaments.

Un cotxe 8 H. P. Un palau com un trog de paradís... Un vestit de la darrera moda... Viatjes per tot el món... (Cap a un país on no hi hagin sogres). Un devesall de riqueses.

I tot desapareix, — talment al acabar d'un somni, — quan la "ràdio" dona els primers números.

—Rés, noi. Que estem de pega...!

—Qui sap! Potser una de petita.

—Que es estrany. Jo que vaig vessar una copa de mistela!...

—Ai, Peret! Al menys ens haguessin tornat els "quartos".

Ilusions i pensaments, R. I. P.!
 PRIMERES NEVADES

"La terra n'es una catifa blanca quan Déu la deix cobrir de pura neu".

La primera nevada és rebuda com el rou espectacular. Tan bon punt el sol comença a escalfar, els que de temps no em vist nevar sortim al terrat, i caminant "de puntetes" contemplem la ciutat, tan blanca com l'ànima de un nen.

Més enllà, les muntanyes semblen "sueros" enfarinats del meu pessebre.

"MUCHAS FELICIDADES" Le deseja el basurero."

—Un altra décima? No estic per "quentos"! Prou febre que tinc i encara més décimes!...

—Vaja, home. Que només es una vegada al any...

—No més faltaria!... "Y para no ser cargante solo me basta decirles que AÑO NUEVO muy felices les desea EL VIGILANTE."

FIRA DE GALLS

La plaça està coberta d'un tapís negre, amb pics de color roig esmortuït. Són els ramats de gallins indis que ja de bon matí s'han passejat pels carrers.

Tots iguals, sembla que portin uniforme.

Tothom vol menjar gall.
 —Vaja, que per 27 ja està bé!

—Ai! que no la sent? Sospe-si'l, dona, sospes'il aquest gall. Si el vol per 28, deseguida.

—Serà un altre dia!... — diu la compradora tot marxant, (que ja sap de que va.)

—Senyora, senyora! Prengui'l per 27 i "llestos".

La senyora es passeja per la plaça amb el gall. De sobte es para a parlar amb la veïna, deixant el gall, lligat de potes, a terra.

—Mestressa, mestressa! Li han pres el gall! — l'avisava tot de cop, un venedor foraster.

Un vailet corre amb el gall de les 27 a les mans.

—Lladre! "Pillo" Agafeu-lo! No ha estat rés. Un petit incident.

Tothom vol menjar gall...
 MITJA NIT

Talment com l'alegria dels pastors durant aquella mitja nit del primer Nadal recorren els carrers de nostra terra joves i vells cantant cançons alegres.

"La nit de Nadal és nit d'alegria; el fill de Maria n'es nat al portal".

Mitja nit suprema!
 L'Infant Jesús es adorat que encara està reclòs dintre el pessebre.

ACADEMIA "RAMOS," para ingreso en CORREOS

Immediata convocatoria. No se exige título

Carretera Barcelona, 56

TARRAGONA

NADAL!... ANY NOU!...

Aquest matí que ens em llevat amb el sol ben alt, després del somni prolongat d'aquesta ni passada, ens sembla que deixant el somni confús de l'any que s'acaba, entrem, — tot just en aquest dia de Nadal —, a l'any nou, plé de nous horitzons.

Més tard, passat mig-dia, el dinar succulent ens crida a taula. I quan allí reunits assaborim la carn blanca del gall d'indi, ens sembla més gran la riquesa del nostre cos, com a mitja nit ens ha semblat augmentada la riquesa espiritual de la nostra ànima.

Si 1932 marxa apesarat, envigorim 1933 esborrant nostres defectes i enfortint la nostra fe.

JOAN JUNCOSA.

Lo que prescribe la Ciencia Médica para eliminar el Acido Úrico

Los alimentos azoados que ingerimos y las albúminas que constituyen la trama de nuestro cuerpo sufren, por el hecho de la vida misma, una serie de oxidaciones o transformaciones que, en su última manifestación química, producen la urea.

El ácido úrico es un desecho de estas oxidaciones, un residuo de la combustión de las sustancias albuminoideas.

En el hígado reside el centro productor de la urea y del ácido úrico, que deben ser ambos eliminados por los riñones.

Los obesos, los pacenteros adeptos del régimen cárneo, los mayores de 40 años, cuyos órganos de eliminación (riñones, hígado, etc.) empiezan a relajarse por el natural desgaste, los artríticos por herencia, los sedentarios, son fatalmente condenados a la sobreproducción úrica.

La presencia del ácido úrico en la sangre y en las células articulares del organismo, a la vez causa y efecto del artritis, resulta un verdadero peligro para la salud; constituye un estado morboso, una verdadera diátesis.

Para eliminar y evitar la producción de ácido úrico es necesario tomar Urodonal, su disolvente más perfecto.

Efectivamente el Urodonal no sólo llega a solubilizar el ácido úrico, sino que lo elimina a medida que se va produciendo en el organismo, proporcionando así el artrítico una salutar eliminación continua comprobada por los médicos como lo expresa uno de nuestros más eminentes profesores.

Receto, desde hace tiempo, en el tratamiento del reuma, el preparado Urodonal, observando resultados admirables como eliminador del ácido úrico.

Dr Alfonso CAMPOAMOR
 Médico de la Beneficencia Municipal Profesor del Instituto Rubio - Madrid

ACADEMIA

DE DIBUJO Y PINTURA ESPACIOSO LOCAL LUJOSO SALON DE EXPOSICIONES

Colón, 33

Para informes: "EL LOUVRE" Unión, 2

PRO-REYES

Rasgo loable

Ha llegado a nuestro conocimiento un rasgo digno de imitarse, que hemos considerado no debíamos silenciar.

Los dueños del popular y acreditado Bazar "Todo a 0'65 y 0'95", situado en la Rambla de San Juan, se han ofrecido a la Comisión organizadora de la simpática fiesta "Pro Reyes", a regalar juguetes a los niños y niñas de la Casa de Beneficencia, y a los que ampara y sostiene la Junta provincial de Protección a la Infancia.

Hermoso es el rasgo de los aludidos generosos donantes, que patentiza y revela los nobles y humanitarios sentimientos de que están dotados.

MARIPOSA

El diccionario "Experiencia" en sus millones de páginas da a quien sabe interrogarle, explicaciones exactas:

"La justicia es — dice — un mito, la amistad, dorada farsa, el corazón un estorbo, la franqueza, una desgracia, el egoísmo una cosa para medrar, necesaria. Heróico: un adjetivo que sin trabajo se alcanza y que hasta al traidor se ofrece y a aquel que brinda más paga. Caridad: sano deleite. cuando no, verbena o danza. Cobardía: mal social que cual lepra se contagia. Envidia: fruta corrompida. Bondad... ¡ sin dinero, nada! Patrimonio: una careta donde la ambición se ampara, la lisonja un arma suave, el amor, una palabra."

FINA MAR.

Alcanar, Diciembre de 1932.

Exposición

de Trajes, Gabanes, Trincheras Pluma, Sueters, Pullovers, Camisas, Corbatas Bufandas lana y seda, Tirantes, Lligas, Gorras, Medias, Calcetines y toda clase de géneros de punto.

La casa que presenta más novedades.

Precios limitados

CAMISERIA RUIZ

Mayor, 9

Diffícilmente se encontrará en el mundo entero un remedio más famoso

El escudo de la Orden del Carmen (garantía de su legitimidad), de relieve en el frasco e impreso en la etiqueta, es la máxima garantía de su eficacia en meritos, indigestiones, ataques nerviosos, desmorros periódicos, etc.

AGUA DEL CARMEN
 DE LOS CARMELITAS DESCALZOS DE TARRAGONA

Llévate más de dos siglos de fama mundial

VIDA RELIGIOSA

SANT DEL DIA

El Naixement de N. S. Jesucrist

Doble de 1.ª classe amb octava. -- Ornaments blancs

El salmista glorificava la majestat i poder de Déu, exclamant: *El Senyor és gran i digne de tota lloança.* Davant del pessebre de Betlem, nosaltres hem d'afegir-li, amb sant Bernat: *El Senyor és petit i digne de tot amor.* Aquesta doble propietat i naturalesa de Jesucrist la glossen i canten amb bella insistència les tres Misses d'avui. Hi ha textos que ponderen la grandesa de l'eterna generació del Verb diví, la supremacia damunt tota la creació, que l'Altíssim ha donat al seu Fill, i el poder messiànic que no pot tenir fi. Altres n'hi ha que ens canten la seva naixença temporal i presenten a la nostra reverent consideració l'humilíssim Infant de l'establa de Betlem. I uns tercers canten i proclamen la prodigiosa reconciliació i l'intim enllaç en la unitat personal del Verb diví, de la suprema Essència amb la nostra ínfima naturalesa humana. Són tres Misses que celebren, poden dir indistintament, el triple naixement de Jesucrist: del Pare en l'eternitat, com a Déu que és; de Maria Verge en la cova de Betlem, com a Home; com a Redemptor en les nostres ànimes per obra de l'Esperit Sant, pel qual s'obra igualment el misteri de l'Encarnació.

EVANGELI (de la Missa del dia)

* Començament del sagrat Evangeli segons sant Joan: En el principi era el Verb, i el Verb era en Déu. Ell era des del principi en Déu. Totes les coses per ell fóren fetes: i sense ell res no fou fet, de ço que és fet: en ell era la vida i la vida era la llum dels homes; i la llum brilla en les tenebres, i les tenebres no l'han rebuda. Hi hagué un home tramés per Déu, el nom del qual era Joan. Aquest vingué com testimoni, per donar testimoni de la llum, per tal que tots creguin per ell. No era la llum, sinó que havia donat testimoni de la llum. Aquest era la llum vera, qui illumina tot home qui ve a aquest món. En el món era, i el món fou fet per ell, i el món no el conegué. A casa pròpia anà, i els seus no el varen rebre. Però a tots aquells qui el varen rebre, que són aquells qui creuen en són nom, els atorgà que fossin fets fills de Déu, els quals no són nascuts de la sang, ni de la voluntat de la carn, ni de la voluntat de l'home, sinó que de Déu són nascuts. I el Verb es va fer carn, i habità entre nosaltres: i nosaltres veiem la seva glòria, la glòria que escau a l'Unigènit del Pare, plè de gràcia i de veritat.

(Del Missal Romà de "Foment de Pietat".)

Missa per a demà

De sant Esteve. Protomàrtir. 2.ª classe. Ornaments vermells.

Missa per dimarts

De sant Joan Evangelista. 2.ª classe. Ornaments blancs.

QUARANTA HORES

Se celebren en l'església parroquial de la Trinitat.

Hores d'exposició: de vuit a onze del matí; i a la tarda, d'un quart de quatre fins a les set.

Horari de Misses

CATEDRAL. — Des de dos quarts de sis fins a les nou, cada mitja hora.

TRINITAT. — Cada mitja hora, des de dos quarts de set a dos quarts de nou.

A dos quarts de deu, "Missa d'infants".

SANT FRANCESC. — A les sis, set, vuit, dos quarts de deu (cantada) i onze.

SANT JOAN. — A les sis, set, vuit, nou, tres quarts de deu (cantada) i onze.

SAGRAT COR. — Cada mitja hora, de sis a nou i a les dotze.

SANT MIQUEL. — A les set, dos quarts de vuit i a les vuit.

CARME. — Cada mitja hora, de sis a dos quarts de nou, a dos quarts de deu, a dos quarts d'onze i dos quarts de dotze.

SANT ANTONI (Caputxins). — A les set, vuit i nou.

NATZARET. — A dos quarts d'onze.

BEATERIO DE S. DOMINGO. — A les vuit.

HOSPITAL. — A dos quarts de set i a les deu.

GNES. TERCIARIES (Veilla). — A les set.

ESGLÉSIA DE LA MERCE. — A les nou.

CULTES PER AVUI

"MISSA DEL GALL"

Se celebrarà en les següents esglésies: PP. Carmelites, S. Antoni (Caputxins), St. Miquel, MM. Carmelites Descalças, Beateri de St. Domènec, Hospital, Gnes. Carmelites (Veilla), Beneficència, Teresianes, Collegi del Sagrat Cor (August), Jesús Maria, Presentació, Gnes. Carmelites (Unió), Collegi del Sagrat Cor (Estanislau Figueras).

CATEDRAL. — S'entra a chhor, a dos quarts de nou. Missa cantada per la capella de música i adoració de l'Infant Jesús; "Prima", missa de l'Aurora, a cant gregorià. Aquestes dues seran celebrades pel canonge degà, M. I. doctor don Manuel Borràs.

Després de "Tercia" solemne processó claustral, i a continuació, solemne Pontifical que celebrarà l'Emm. senyor Cardenal Vidal i Barraquer. Predicarà el M. I. doctor Josep Vallès, canonge Lectoral.

CATEDRAL. — Capella de la Mare de Déu del Clustre. — A les set, missa, homilia i solemne Novena a l'Infant Jesús, amb cants per l'escolania i poble. Seguidament altra missa i a les vuit, la tercera.

Cada dia, a les set, missa i solemne Novena a l'Infant Jesús.

TRINITAT. — A dos quarts de set, missa del Gall cantada. Seguiran misses cada mitja hora. A les nou i mitja, missa d'infants i exposició de les Quaranta Hores. A les onze, la de reserva.

Tarda, a les quatre i mitja, Exposició. A tres quarts de sis, rosari resat, trisagi cantat, exercicis de l'Octavari a Jesús Infant i sèrmol pel Rnd. Miquel Melendres, vicari; benedicció i adoració de l'Infant Jesús.

SANT FRANCESC. — A les vuit, missa de comunió general, de la V. O. T. A les deu, missa cantada.

Tarda, a les cinc, exposició, corona seràfica, trisagi cantat, benedicció, reserva i adoració del Nen Jesús.

SANT JOAN. — Les misses començaran a dos quarts de sis; l'última se celebrarà a les onze.

A les deu, missa solemne, cantada a veus, homilia i adoració del Nen Jesús.

Tarda, a dos quarts de sis, rosari i adoració del Infant Jesús.

CARMEN. — Misas desde las cinco a las doce.

Tarde, a las seis, rosario, coronilla cantada, adoración y canto de Villancicos.

CULTES PER A DEMÀ

TRINITAT. — Misses a les sis i mitja, set, set i mitja, vuit. Missa d'Exposició a les vuit i mitja; de reserva, a les deu i mitja.

Tarda, com el dia anterior. Predicar el Rnd. Ramon Bergadà, rector de Sant Francesc de Res.

SANT FRANCESC. — Misses com els diumenges.

CARMEN. — Misas como los domingos.

Por la tarde, a las seis, rosario, coronilla cantada, ejercicio, motete, sermón por el R. P. Manuel de la Cruz, O. C. D., bendición papal, adoración del Niño Jesús mientras el canto de escogidos Villancicos.

CENTROS OFICIALES

AJUNTAMENT

Ordre del dia per a la sessió pròxima

1. Lectura i aprovació de l'acta anterior.

2. Registre dels Butlletins oficials.

3. Dictàmens de la Comissió de Foment: Aprovant comptes. Proponent que es prohibeixi l'ús de fumeres d'estufes amn sortida a les façanes dels edificis. Idem la construcció d'una clauquera provisional al carrer de Pin i Soler. Autoritzant el senyor Pau Salas i Claravalls per a instal·lar un motor elèctric de 2 HP. a la finca rústega que posseïx al núm. 271 del camí de l'Era del Delme.

4. Dictàmens de la Comissió de Governació: Aprovant comptes. Autoritzant el senyor Josep Soler per a instal·lar una tenda de queviures al carrer d'Espinach núm. 16. Idem el senyor Eduard Canals per obrir un establiment de venda de llet al núm. 50 del carrer de la Unió. Idem el senyor Joan Soler per a instal·lar un establiment de venda de vi a la Baixada del Patriarca núm. 3. Idem el senyor Leandre Martí per a obrir una sabateria al núm. 23 del carrer de Colon. Idem el senyor Josep Tarango per a instal·lar una matalasseria al carrer de Sant Francesc núm. 20. Idem a la senyora Dolors Sansano per a obrir un establiment de venda d'oli al núm. 7 del carrer d'Escrivanies Velles. Idem el senyor Pere Basora per a instal·lar una barberia a l'avinguda de Ramon i Cajal núm. 3. Idem la senyora Magina Pena per a canviar el rètol de l'Estanc situat al núm. 19 del carrer d'Angel Guimerà. Desestimant ins-tància dels cira-botes d'aquesta ciutat. Proponent la compra de la casa número 5 de la Baixada del Roser per a instal·lar l'Arxiu municipal. Resolució del concurs d'Inspector Veterinari Veterinari tutelar d'aquest Ajuntament.

5. Dictàmens de la Comissió d'Aigües: Aprovant comptes. Concedint mitja ploma d'aigua a la Societat "Tarragona F. C.". Idem un quart de ploma a la senyora Rosa Montanyès per a la casa núm. 43 de l'avinguda de Garcia Hernández. Idem l'augment de tres quarts de ploma d'aigua a la senyora Manuela Castelló per a la casa núm. 9 del carrer d'Yxart. Mitja ploma a la Cooperativa de cases barates "La Colectiva". Idem provisionalment tres quarts de ploma al senyor Josep Gras per a la casa núm. 28 del carrer de Pin i Soler. Idem la reducció d'un quart de ploma d'aigua a la casa núm. 51 del carrer de Governador

González a petició del senyor Josep Sabaté. Idem el trasllat de mitja ploma d'aigua de propietat des del carrer d'August núm. 7 al d'Angel Guimerà núm. 13 a petició de la senyora Pura Ximénez. Proponent la designació del tribunal per als examens de provisió d'una vacant de paleta de la brigada d'aigües.

6. Dictàmens de la Comissió d'Hygiene: Aprovant comptes. Desestimant la instància de la Lliga de Droguers Queviures i similars.

7. Dictàmens de la Comissió de Cultura: Proponent fer un present al jove tenor senyor Ramon Forés. Idem l'adquisició d'un objecte artístic per al Primer Campionat de Billar local. Idem concedir una gratificació al porter del Grup Escolar Saavedra en compensació als serveis que presta com a porter de l'Escola de Dibuix. Dictamen que restà damunt la taula la sessió passada.

8. Dictàmens de la Comissió de Mercats: Aprovant comptes. Concedint a la senyora Josepa Doatís; a la senyora Maria Miró; a la senyora Maria Roselló i a la senyora Francesca Ribas, llocs de venda als Mercats.

9. Dictamen de la Comissió especial de Casernes: Referent a la valoració dels edificis militars.

10. Intervenció: Distribució de cabals per al proper mes de gener.

DELEGACIÓ DE HACIENDA

El señor delegado de Hacienda ha señalado para mañana, lunes, los siguientes pagos:

	Pesetas
D. Fermín Viladrich S.	52.528'65
" José Escarpenté G.	35.429'83
" Juan Ganigué Serra	25.269'33
" Pablo Delcós Dols	27.930'10
" Juan Gargas Franc.	27.746'17
" Juan Gardé Serrano	22.655'18
" Arturo Llurba Sanr.	20.490'64
" Míquel Gomicia Gil	14.433'50
" Francisco Vila Forner	703'73
" Ricardo Roca Salvadó	567'20
" Guillermo Guastabino	320'00
" José Nogués March	148'05

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer

Nacidos:

Ninguno.

Matrimonios:

Romualdo Canós Lledó, 72 años, Hospital civil.

Defunciones:

Ninguno.

El que profesa amor a una idea, a un institución, a un sentimiento y viendo que el enemigo los combate, abandona a su Prensa, demuestra no poseer talento práctico, alma de apóstol

Segona Assemblea d'Acció Popular

PONENCIA

Per a la formació social catòlica del sacerdot i de l'obrer

pel P. Daniel de Molins de Rei, O. m. c.

No és pas cap discurs el que aneu a sentir. Ni tan sols una ponència. Voldria ésser una conversa sobre qüestions que són familiars i apassionants, recordant les coses per tots sobradament conegudes, però a fi de treure'n alguna conseqüència pràctica. Principalment anirà adreçada als companys en sacerdot i a tots els que s'interessen per la formació social cristiana de l'obrer catòlic, base indispensable per a la conquesta del món del treball.

Recordem primerament algunes nocions prèvies que caldria mai no perdre de vista. No intentem aprofundir-les. No fem més que apuntar-les tal com ens vénen a la pensa.

El món de treball és un clos tancat per al profa. Té un sentit més profund del que sembla el rètol que hi ha a la porta de molts llocs de treball: *No es pot entrar.* Per una sèrie de factors i causes: *intel·lectuals*, mentalitat molt distinta; o *morals*, incomprensió, cert pudor de l'obrer en manifestar la seva inferioritat sobre molts conceptes que, no perquè no la pugui remeiar no deixa de sentir-la ben vivament, desconfiança, prejudicis, etc. No escatim ara el fonament d'aquesta actitud, constatem un fet.

Tots estem convençuts que és necessària de primera necessitat i és urgent, una intensa acció recristianitzadora de les nostres masses proletàries. El problema social és la clau del problema polític i fins en gran part del problema religiós. Pensem els mots gravíssims que ha dit el Papa: "l'apostasia de les masses populars, és la gran vergonya pels catòlics del nostre temps".

L'acció recristianitzadora ha d'ésser exercida, sobre l'individu, és cert, però també sobre el món del treball i sobre el medi social.

Una acció eficaç i àmplia sobre l'obrer, sols podrà exercir-la el mateix obrer. *A l'obrer per l'obrer*, ha d'ésser el lema de tota obra d'apostolat social ben orientada. Però l'obrer com a tal obrer, sense desvin-

cular-lo del seu medi social, sense emburgesir-lo i respectant les seves característiques, estimulant la seva consciència i *fierté* professionals. Com més obrer se senti i més cristià, més força tindrà la seva acció, i menys limitacions. Heus ací un principi que no s'ha d'oblidar mai.

Això limita molt, naturalment, si no exclou en absolut, les interpretacions que l'obrer genèricament, qualifica de burgesos (intel·lectuals o patronals), les quals, són ben sovint contraproduents, perquè no els inspiren confiança o desvetllen en ells sentiments interessats de protecció.

Mentre no es compti amb un nombre suficient d'apòstols obrers laics, ben formats, qui farà aquest treball de formació i d'apostolat?

El sacerdot ha d'ésser l'instrument necessari d'aquesta formació. Per la seva naixença, molt sovint modesta, pel seu ministeri, que el posa en contacte constant amb tots els estaments socials, i n'és el confident...; per la seva educació i preparació, és l'únic indicat per fer-ho. Al costat de l'Església, l'obrer es trobarà lliure i emparat. L'Acció Catòlica és el terreny neutral on ell pot trobar-s'hi com a casa seva. El sacerdot és el centre polaritzador de la gent dispersa i a voltes contraposada per altres interessos.

Mes tot d'una es presenta un gran problema previ. Hem sentit moltes vegades el mateix plany; manquen consiliaris o dirigents amb vocació i preparació per a actuar amb profit en el camp social catòlic. Heus ací,

TEATRE PRICIPAL

Temporada 1932-33

Gran Companyia Còmica-Dramàtica

del primer galán

LLUIS CARRERAS

Primer actriu

Mercè Fernàndez

GRANDIOSOS I COLOSSALS PROGRAMES

per a les festes de

NADAL I SANT ESTEVE
DIA 25

TARDA: A LES 5'15

El grandios espectacle, en cincactes, d'En Pitarra,

Els Pastorets, Garrofa i Pallanga

NIT: A LES DEU EN PUNT

ESTRENA ESTRENA

de la magnífica obra d'èxit mundial,

Del Mateix Fang (Del Mismo Barro)

Representació de la grandiosa marina, d'Apeles Mestres,

Sirena

DIA 26

TARDA: A LES 5'30

El grandios espectacle en cinc actes, d'En Pitarra,

Els Pastorets, Garrofa i Pallanga

NIT: A LES DEU EN PUNT

La preciosa obra dramàtica, en un acte, del malaguanyat mestre
IGNASI IGLESIAS,

JOVENTUT

La xistossíssima comèdia en tres actes, nomenada

Les Delícies de la Llar

La Hormiga de Oro

Cumplido y precioso homenaje artístico-literario a Jesús Infante es el número extraordinario que la cincuentenaria ilustración católica "La Hormiga de Oro" ha publicado con motivo de la Natividad del Señor. Forma el atractivo principal del mismo el texto de Lope de Vega sobre "La Adoración de los Pastores, entresacado de su libro "Pastores de Belén, prosas y versos divinos", por L. C. Viada y Lluch, e ilustrado con 27 figuraciones, a buen tamaño, del Recien Nacido Niño, copiadas de cuadros de Rafeal, Luini, Levinia, Fontana, Julio Romano, Antonio Van Dyck, Francia, Gossaert, Juan de Juanes, Palma el Viejo, Botticelli, Ghirlandajo, Guido Reni, Felipe Lippi, Solario, etc., etc. es decir, de los mejores artistas del Siglo de Oro de la pintura, con más un hermoso Nacimiento del Greco, encuadrado por una orla elagórica, a dos tintas, dibujada por J. Lisboa, y una estu-penda tricomía del cuadro "Jesús

Salvador del Mundo", de nuestro inmortal Murillo, que se admira en la Capilla de la Caridad de Sevilla. No faltan en este número artículos de sus más constantes colaboradores. Fray Francisco Iglesias, Juan M. Borrás Jarque, María Berta Quintero de Ballester, etc., ni las correspondientes páginas de información gráfica de actualidad.

Publica además, las acostumbradas secciones de Entretenimientos, Ajedrez, Página humorística, Correo del Curioso, Notas bibliográficas, etc., y la continuación de las novelas "Los prometidos esposos", de Manzoni (primera edición castellana abreviada) y "El Secretario", de Rafael Pérez y Pérez.

SE VENDE

Una casa situada en la calle de la Unión.

Razón: al Administrador de este periódico.

La llengua vernàcula en l'ensenyament religiós

"Nosaltres, catalans, que hem estat alligonats pel Bisbe Torras i Bages sobre la conveniència—per ell amb tan sòlids arguments fonamentada—de catequitzar i predicar l'Evangeli al poble en la llengua materna, bé podem llegir amb satisfeció el següent article que, signat pel Sr. Joan Bta. Porcar, publica l'estrenu setmanari valencià *El Camí*, sota el títol ben expressiu "La parla valenciana als temples". Diu així:"

"En una de les millors esglésies de Barcelona, la més aristocràtica, la més rica i la de major concurrència de fidels—i faig referència a la parròquia de la Concepció, reconstruïda a l'eixampla Aragó-Clarís—, un matí de l'any 1917 aparegué en el seu presbiteri gòtic un bisbe valencià, el doctor Laguarda, i després de donar el sagrament de la confirmació, s'adreçà als infants amb veu clara i amorosa, començant amb aquestes belles paraules, plenes de valenciana: "Fillets meus...", i prosseguint tot el sermó en llengua nostrada.

Cal dirqueentre el munt de cristians congregats en aquest acte religiós de la infantesa, casualment es trabaven dos prohoms catalans, Valls i Cicens i Antoni Gaudí, els quals cementaven filològicament el gran esperit cristià que emanaven les paraules valencianes "fillets meus", quan del verb solemníssim d'una mitra brotaven en el temple.

Allò, doncs, que en un presbiteri barceloní fou altament litúrgic, en un dels presbiteris

de la ciutat de València la nostra gent aristocràtica ho hauria pres per un escàndol, per no dir un sacrilegi...

I el sacrilegi, germans cristians de la terra, est en tenir desterrada del temple la veu del pare i del poble que per la seva claror, el seu foc i la seva intimitat, és la del cel i la de Déu.

El sacrilegi el fem en no considerar encara prou podrits els ossos d'aquell govern malvat que va preferir la castellanització abans que la cristianització de la parla valenciana.

El sacrilegi està en castellanitzar a costes de la "Santíssima Trinitat, Pare, Fill i Esperit Sant".

¿Es que els nostres seminaris encara no s'han donat compte que les imatges i conceptes dels Sants Evangelis dits en llengua estranya entren en l'esperit del poble tan deformats com artificiosos? ¿Es que noveuen com el poble de parla valenciana porta el cor i els llavis trabats per lloar Déu de les altures en llengua materna, mentre els porta destrabats per a l'insult i el reneq?

¿Es que potser no té manat el Sant Pare des de Roma que es catequitzí el poble en llengua del poble?

¿Es que, per ventura, fer que la gent humil de parla valenciana deixí anar un rastrè de disbarats en els seus precos religiosos, ultra fer incomprendible la veritat de Déu per les prèdiques en llengua estranya, no són sacrilegis que carreguen damunt les autoritats de l'Església a València?"

Un niño enfermo bautizado por dos muchachitos paganos

Kaying (Kwangtung, China). — A veces también el misionero da con colaboradores inesperados... Ha ocurrido un caso, tan simpático como curioso, en Shank-Chin, ignorada aldea de la Prefectura Apostólica de Kaying, al Norte de la provincia de Kwangtung donde los Padres americanos de Maryknoll han abierto una escuela para niños paganos y cristianos. Todos frecuentan las mismas clases y reciben idéntica instrucción religiosa. Dos de los escolares, ambos paganos, regresaron a su casa a pasar las vacaciones. Eran primos carnales y vivían en el mismo hogar, según usanza de la localidad, toda ella integrada de familias emparentadas unas con otras. Se enferma de gravedad otro primito suyo de un año. Los dos mozalbetes se consultan mutuamente y deciden bautizarlo con el consentimiento de los padres. El niño falleció pocos días después.

Cuando volvieron a la escuela, dieron cuenta al misionero de lo sucedido. Este quiso cerciorarse, tanto de la forma, como de la intención que habían puesto los "bautistas". Las respuestas que obtuvo fueron satisfactorias. El bautismo había sido administrado válidamente. Como premio, los dos diminutos apóstoles solicitaban la gracia de ser bautizados, a su vez, lo antes posible: "Hemos enviado ya al cielo a nuestro primito" — le dijeron — también nosotros queremos, un día, encontrarnos en su compañía.

Fides

Jurado Mixto del Comercio de la Alimentación

Cumplimentando lo prevenido en la base VI de las que regulan el descanso dominical del ramo de la alimentación, se advierte a los comerciantes y al público en general que los establecimientos de esta clase se ajustarán en las próximas fiestas el siguiente horario:

El día 24 del actual permanecerán abiertos hasta las 24 horas.

El día 25, abrirán a las 9 y cerrarán a las 14 horas.

El 26, despacharán de las 8 a las 13.

El 31, cerrarán a las 21 horas.

El 1.º de enero estarán abiertos de las 9 a las 14.

¡ATENCIÓN!

Antes de hacer sus compras para Navidades, visiten los escaparates del

Colmado Closas

CONDE DE RIUS, 21. -- Teléf. 272

AVIS

L'antiga i acreditada merceria "CASA TARRES", assabenta que per traspàs del negoci, comença una gran liquidació, que per a major comoditat del públic farà successivament per diferents articles. Durant el present mes i el pròxim liquidarà pells i tots els gèneres de punt d'hivern, moneders, paraigües, estojos tocador i perfumeria, estojos per a labor i altres articles propis per a regal i reis.

SENYORA: Si vol comprar economitzant de veritat, aprofiti la liquidació de **CASA TARRES**

perquè em dirigia principalment als companys i germans en sacerdocí.

Cal desvetllar vocacions socials entre el clergat i donar al sacerdot que la senti, una formació especial, si és necessari. Em sembla que caldria una crida, feta per A. P. o per qui fos, acoplant els homes de bona voluntat que sentissin aquesta fretura i planejar un curset intensiu de preparació pròxima (perquè la remota els nostres sacerdots la tenen i ben sòlida, gràcia a Déu), per a recordar-los en molt poques lliçons els punts fonamentals i les directives bàsiques de la sociologia catòlica, donar-los al mateix temps algunes orientacions pràctiques per a completar i mantenir al dia la seva informació, i per a fer amb profit la tasca de formació dels grups que s'apleguessin al seu entorn.

Després es podria anar ràpidament a la constitució de nuclis petits, reunits primerament en Cercles d'Estudis, amb la sola finalitat o amb la finalitat primordial de la solució social, cívica i religiosa. Aquests nuclis han d'ésser de base parroquial, cèlules petites, però vives. Desplaçar l'obrer del seu centre, encara que sigui amb l'esquer d'uns actes atractius, és muntar obres que no poden durar.

No oblidéssim mai que les coses que es volen eficaces s'han de començar amb una gran modestia. La naturalesa no fa salts, ni és normal que neixin monstres. No ens deixem enlluernar pel que ja veiem fet en altres llocs. Estudiem fredament les possibilitats

i tallem amb paciència i constància les pedres per a l'edifici de demà.

S'han de descobrir vocacions i capacitats, entre els obrers. Hem de preparar els quadres dels futurs dirigents per a les organitzacions d'un demà (que no cal que sigui molt remot; i que serà molt pròxim si tenim la paciència de començar pel començament).

Podria recordar aquí, amb molts detalls instructius, que aquest va ésser el procés seguit, principalment a Alemanya i a Holanda, per arribar a les magnífiques organitzacions obreres catòliques que són la nostra admiració i enveja. Nuclis parroquials de formació, dits *Cercles obrers*, etc.; després els mateixos obrers, en ésser nombrosos, s'agrupen per professions, d'on surten els Sindicats; i d'aquests en contacte amb els patronals, es forma la corporació, que és la fita vers on ha de tendir el moviment social catòlic.

Cal distingir sempre (distingir no és pas contraposar) :els nuclis parroquials de formació i de conquesta, per classes, per edats, per sexes, que són els organismes d'Acció Catòlica pròpiament dits, i els organismes professionals o sindicats, d'inspiració catòlica, auxiliars d'A. C.; i, per últim l'organització corporativa, també de base catòlica.

Però tornem al punt de partida. Ens hem proposat fixar-nos principalment en el treball de formació. Com ha de fer-se?

L'eficàcia del treball de formació, depen molt del mètode. Un mal mètode desacredita la millor doctrina.

La nostra és excellent, segura i ben precisa, manca tan sols que la sabem comunicar.

Són necessàries per a l'eficàcia, algunes condicions personals, com són: la *llealtats* no anar mai amb se-gones intencions. Dir sempre a l'obrer tot el que es vol d'ell. No amagar-li la finalitat que es persegueix, ni enganyar-lo. *Generositat*: que no vegi mires interessades, que no vegin mai que s'està amb ells de mala gana o amb violència. Si no es té humor ni entusiasme, més val no posar-s'hi. *Calma*: no precipitar-se, no cercar l'èxit tot d'una; saber-se contentar del treball humil i persistent, sense cap brillantor. Sacrificar els resultats pràctics, a la vistositat.

El mètode que creiem millor és el que ha acreditat el moviment de joventuts catòliques belga i que han adoptat en altres països. Teòricament és el més racional, pràcticament és el més eficaç. Podríem condensar-lo en aquests tres principis: ensenyar a veure i a observar; ensenyar a jutjar i a discórrer personalment, i ensenyar a obrar, això és, educar per a l'acció, però per mitjà de l'acció: *per l'acció per a l'acció*.

La formació ha d'ésser, doncs, eminentment activa. No donar les solucions a les coses, fer-les trobar. No donar una lliçó teòrica, fer-la treure de la realitat de cada dia. Per això aquest mètode empra normalment les enquestes. Obliguen al diàleg, treuen l'encarcament de les lliçons excessivament teòriques, obliguen a concretar, la qual cosa és més conforme al tipus d'intel·ligència que predomina entre els obrers i faci-

CONGRESO

EL DICTAMEN SOBRE EL ESTATUTO DE LOS HABERES DEL CLERO. UN CAMBIO REPENTINO DE CRITERIO

Se pone a discusión el artículo 44, en el cual el dictamen propone que el Gobierno presente a las Cortes un proyecto de ley regulando el Estatuto correspondiente a los miembros del Clero que estuviesen legalmente adscritos al servicio oficial del culto, en el que se señalen los derechos individualizados de adquisición y disfrute de los mismos.

El dictamen había sido aprobado por unanimidad en la Comisión, pero no obstante la representación socialista y radical - socialista en aquella, presentan un voto particular pidiendo la supresión de dicho artículo. Y la Comisión, inmediatamente, acepta el voto que deja anulado su dictamen.

El señor Fanjul se extraña del cambio repentino de criterio que ha tenido la comisión, la cual había decidido ya su parecer contrario, prefiriendo dejar aplazada la cuestión por ahora y dejándola su resolución a un futuro proyecto de ley.

El señor Calderón se adhiere a las manifestaciones del señor Fanjul y agrega que ese criterio de ahora no es el unánime de la comisión, puesto que ésta, por unanimidad, había tomado otro acuerdo distinto.

El señor Guerra del Río se muestra también extrañado por la decisión de la comisión, lo cual entiende que nada tiene que ver con el fondo de la cuestión que se discute.

Censura esta manera de actuar y dice que de seguir así podrá llegarse a hacerse imposible la convivencia parlamentaria.

Explica la elaboración de este asunto en el seno de la comisión y confirma que por unanimidad se tomó el acuerdo contrario.

Califica de encrucijada todo lo que la comisión hace ahora.

El señor Palet: ¡Cómo los jóvenes bárbaros! (Rumores).

El señor Guerra del Río: ¿Quién ha hablado de jóvenes bárbaros? ¿El señor Palet? No, el señor Palet no ha sido nunca ni joven ni bárbaro. Siempre ha tenido esa misma cara blanca y unca ha servido para nada. (Fuertes rumores.)

Termina diciendo que lo hecho por la comisión es incalificable y merece las más duras censuras.

Anuncia que los radicales votarán el primer acuerdo de la Comisión.

El señor Baeza Medina por la comisión, explica que en efecto en la primera reunión de la comisión se

aceptó el criterio expresado, pero entonces no había sido presentado aun un proyecto de ley del ministro de Justicia sobre este asunto que ha dado, por muchos, el alcance a este artículo 44, de una estimulación al Gobierno para resolver la cuestión en un sentido favorable a la persistencia de los haberes del clero.

Explica que la comisión no se ha reunido después y es porque no ha habido tiempo material. (Rumores.)

Y es práctica parlamentaria — dice — y no tiene nada de particular tomar acuerdos en el seno de la comisión cuando hay en él doce miembros de la misma.

El señor Guerra del Río dice que está conforme en que eso es una práctica parlamentaria, pero no es correcto que la mayoría rectifique sus propios votos sin citar ni dar cuenta de ello a las oposiciones.

El señor Fanjul insiste en sus afirmaciones.

Cree que la comisión ha tomado este acuerdo obedeciendo a una orden del Gobierno.

Se lamenta de la situación en que se quiere dejar a pobres sacerdotes, que quedan en la calle, muertos de hambre.

LO QUE EXPLICA EL MINISTRO DE JUSTICIA. OTRAS INTERVENCIÓNES

El Ministro de Justicia dice que le interesa decir, que no ha habido más que una intervención, por parte del Gobierno en el asunto, que ha sido la de patentizar ante la comisión la intromisión de este artículo, completamente inconstitucional, puesto que el artículo 26 de la Constitución, determina taxativamente que en un plazo que no puede exceder de dos años, es preciso llegar a la extinción total del presupuesto de culto y clero, y este precepto sería gravemente violado si se introdujera este artículo en el articulado del presupuesto.

El señor Calderón insiste en la buena armonía que ha reinado en el seno de la comisión, pero en patente que ahora el proceder de la mayoría de aquella ha sido incorrecto, y pide que los jefes minorías expresen su opinión.

Invoca también el criterio de la Presidencia, sobre este trámite que considera irregular.

El Presidente dice que él no puede resolver sobre este caso, y no tiene más que entregar el asunto a la resolución de la Cámara.

Así es, añade, que el dictamen sigue siendo dictamen y la Cámara resolverá sobre el voto.

El señor NIEMBRO se une a la

protesta contra la comisión.

Añade que si este artículo como asegura el ministro de Justicia es anticonstitucional, también lo es el 47, que se refiere a la Generalidad y también lo son varias medidas y disposiciones del Gobierno.

El MINISTRO DE JUSTICIA contesta que él no ha traído el proyecto, que se leyó hace unos días, por coacciones de nadie, sino para dar cumplimiento al precepto constitucional que así lo dispone, y resulta que el año pasado se le criticaba por que no hubiera traído este proyecto, y ahora se le critica porque lo ha traído.

El señor SANTALO por la comisión, dice que este proceder no tiene nada de irregular.

El señor AZCARATE hace algunas observaciones.

El PRESIDENTE insiste en que para él no hay modificaciones en el dictamen de la comisión, puesto que no tiene ningún documento válido que lo modifique. Por tanto habrá de procederse a la votación del voto particular por la Cámara.

El señor ORNIDE se lamenta del proceder de la comisión para con los miembros que forman parte de sus minorías.

El señor BEUNZA cree que si la propuesta va en forma reglamentaria podrá votarse, y si no, no.

El PRESIDENTE dice que en efecto está hecha la propuesta de la comisión en forma reglamentaria.

El señor CALDERON pide poder sostener como voto particular el artículo dictamen, si la propuesta se aprueba.

El PRESIDENTE le concede este derecho, puesto que puede proponerlo como un nuevo artículo.

El señor FANJUL quiere que el señor Baeza Medina defienda su voto particular para contestarle.

El señor BAEZA MEDINA dice que nada tiene que añadir, pues juzga que la comisión y la Cámara están perfectamente informadas del asunto.

El señor GUERRA DEL RIO anuncia que la minoría radical se abstendrá de votar.

El señor MARTINEZ DE VELASCO, explica el voto en contra de la minoría agraria, por entender que la Constitución habla de "regular" y no de "extinguir" el presupuesto del clero.

El señor BOTELLA cree que la posición adoptada por el Gobierno, es la única firme, y anuncia su voto a favor.

Hace notar que no ve ninguna anomalía en la manera de haber procedido la comisión y recuerda que así se hizo muchas veces en la discusión de la Constitución de cuya comisión formó parte, el señor Martínez de Velasco, pues la Constitución aun que habla de regular — dice — habla de regular la extinción.

VD. PUEDE SUFRIR

HERNIA

La HERNIA es una grave dolencia que hierde tarde o temprano sin distinción a la mayoría de hombres, mujeres y niños de toda edad. Muchas veces el HERNIADO experimenta una ligera molestia, sin poder definir la causa. HE AQUÍ EL PELIGRO. La HERNIA, siempre curable en su principio, toma, descuidada o mal cuidada, proporciones extraordinarias y, amargando la vida del HERNIADO, su mal acaba por obsecarle exponiéndole continuamente a la ESTRANGULACION HERNIARIA, accidente que, con frecuencia, produce la muerte precedida por HORRIBLES DOLORES. El HERNIADO puede sufrir o no a consecuencia de su HERNIA y, a veces, hasta solo padecer con motivo de las variaciones del tiempo; pero la HERNIA sigue inevitablemente, con rapidez o lentitud, su temible evolución, llegando hasta imposibilitar la vida normal del HERNIADO y terminando, casi siempre, por trastornar su hogar.

Infinidad de HERNIADOS han encontrado su bienestar y la recuperación de su salud con los eficaces aparatos del METODO C. A. BOER, cuyas cartas de agradecimiento, como las que siguen, pueden leerse con frecuencia en la prensa.

Ibiza, 22 noviembre 1932. Sr D. C. A. BOER, Pelayo, 38 Barcelona. Muy Sr. Mío: Curado ya de la hernia que sufría y como prueba evidente de ello declaro que hace ya más de un año que no llevo ningún aparato, le autorizo a publicar tan feliz resultado que debo al excelente método C. A. BOER. De Vd. agradecido amigo y s. s. Quinino Cerón, Subalterno de la Estafeta de IBIZA (Baleares).

Barcelona, 29 de agosto de 1932 Sr. don C. A. BOER, Ortopédico, Pelayo 60, Ciudad. Muy señor mío: Estas cuatro líneas son para manifestarle mi satisfacción por el buen resultado que me han dado sus Aparatos C. A. BOER, gracias a los cuales me he curado de mi hernia, habiendo cumplido sin interrupción mi dura labor del campo. Agradecido recomiendo su Método a cuantos padecen de hernia. Disponga de su s. s., Luis Figueras, calle Riera Blanca, 14, casa de campo en Barcelona (Sans).

HERNIADO: No pierda usted la oportunidad de cuidarse y aprovéchela desde ahora, con la seguridad de que su HERNIA no ha de ser más difícil de cuidar que la de algunos señores, cuyas cartas habrá leído, que están agradecidos al METODO C. A. BOER, por la curación de sus HERNIAS. Visite usted al señor BOER con toda confianza en:

REUS, Lunes, 2 Enero, Hotel Paris Continental.

TARRAGONA, Martes, 3 Enero, HOTEL EUROPA.

BARCELONA, todos los días, en su Gabinete Central calle Pelayo, 38, frente a la calle Balmes.

El PRESIDENTE da la razón al señor Botella en el sentido de que en efecto se han planteado muchas veces cuestiones semejantes en la Cámara, y se han resuelto como ha dicho el señor Botella, pero en este caso quiere ser escrupuloso en absoluto y llevar el cumplimiento del reglamento a sus últimos extremos.

El señor LEIZOLA protesta de que el ministro haya dicho que la comisión no interpretó el artículo 26 de la Constitución y dice que este artículo no excluye el que ahora quiere suprimirse.

El señor GIMENEZ ASUA por la comisión, advierte que planteada la discusión en la forma que desea el presidente, una vez aceptado el voto particular por la Cámara no cabe ya la discusión de enmiendas ni votos particulares.

El PRESIDENTE dice que desde luego es así, aun que no había

creído necesario manifestarlo.

El señor BUENZA explica su voto y dice que constituye una falta de seriedad lo que la comisión ha hecho...

El señor GIMENEZ ASUA: La falta de seriedad es de esos señores que llevaron ese artículo al dictamen presentado para hacer creer a la comisión y al gobierno que yo lo había suscrito.

El señor CALDERON protesta de esta afirmación.

Lee un trozo de un discurso de don Fernando de los Ríos, en el cual se dice que podía arbitrarse una solución a este asunto.

LA CUESTION DE LOS HABERES DEL CLERO

Continúa la discusión del articulo de la ley de presupuestos.

El señor FANJUL defiende como voto particular el dictamen antiguo del artículo 44.

Cuando venga a Barcelona

no se le olvide de hacernos una

visita, que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates, y beneficiarse en crecido interés, con las compras que haga

Recuerde siempre nuestras Secciones

de Lencería - Sedería - Tejidos de algodón - Lencería - Pañolería - Relojería - Bisutería - Marroquinería - Perfumería - Guantes - Paraguas - Loza y cristal - Confecciones - Sastriería para señora, caballero y niño - Camisería - Ropa blanca - Géneros de punto - Zapatería - Mantas - Abombros - Colchonería - Ornamentos para el culto - Banderas - Estandartes - Bordados artísticos - Orfebrería - Imágenes - Juguetes, etc., etc.

Almacenes JORBA

Plaza y calle de Santa Ana - BARCELONA

(Junto a la plaza de Cataluña)

LAS MEJORES VELAS LITÚRGICAS PARA MISA Y EXPOSICION

escrupulosamente fabricadas, ateniéndose a los preceptos que la Sagrada Congregación de Ritos dictó con fecha 14 de diciembre de 1924 y marcadas con el tanto por ciento de cera de abejas que contienen, lo cual acredita su liturgia.

Pida explicaciones y consulte precios a la

Fábrica de Cerería y Bujías

DE

José M. Gispert

Casa fundada en 1835

DESPACHO: Plaza del Castillo, núm. 5 — REUS (Tarragona) :: FABRICA: Calle de la Mar, núms. 22, 24 y 26

##

Clases económicas para iluminaciones

Grandes existencias en todo el ramo

EL MEJOR PURGANTE-LAXANTE

AGUAS
MINERALES
NATURALES
DE

CARABAÑA

PURGANTES
DEPURATIVAS
ANTIBILIOSAS
ANTIHERPÉTICAS

PROPIETARIO

MEDICINA DE D. CHEVARRI, BALTAZAR

MADRID

Estima que la concesión de un pequeño subsidio al clero rural, no significa una infracción de la Constitución.

El MINISTRO DE JUSTICIA cree que se están sacando las cosas de quicio y transformando el asunto en un problema político, pero que no es posible acceder a la petición de las oposiciones porque la Constitución niega al Gobierno la libertad para ello y porque no es justo — dice — conceder a los miembros de determinada confesión religiosa, lo que se niega a otras.

(En el banco azul están el jefe del Gobierno y los ministros de Estado, Marina y Hacienda.)

El MINISTRO DE JUSTICIA, continua diciendo que considera que no se puede equiparar al sacerdote con los demás funcionarios públicos aunque él no tiene ningún inconveniente en reconocer que el sacerdote fuera funcionario público en el régimen anterior.

Añade que no se puede declarar derechos pasivos a unos funcionarios, cuya función no subsiste.

Tampoco se puede considerar a los sacerdotes, como en excedencia forzosa.

Advierte que compadece más que nadie la triste situación en que queda el clero rural pero no puede acceder a lo que se pretende, porque no lo considera justo.

Además está convencido de que la Iglesia en España dispone de recursos suficientes para mantener a los miembros de la misma, como por ejemplo los bienes de Patronato y Obra Pía que existen añadidos a los bienes de las Comunidades monásticas.

Recuerda que el señor Marín Lázaro, diputado que fué de la Defensa Social, persona — dice — no sospechosa en esto, declaró una vez ante la Cámara que la Iglesia española percibía unos 360 millones de pesetas al año, independientemente de lo que le daba el Estado.

Lo que sucede es que la administración de esos ingresos en manos de los Obispos es pésima e injusta.

Es una administración, en primer lugar, que no conoce nadie. Además — agregó — se permiten lujos como el de tener 66 obispos, llegando a tener tres obispados en una sola provincia.

Lo mismo sucede con las archidiócesis y la Iglesia debe convencerse de que el Estado no le es hostil, importando que la opinión

católica se convenza así mismo de esto.

Termina diciendo que los católicos no deben decir que el Estado va a dejar en la miseria al clero rural, porque esa miseria se debe a la administración injusta que realizan los obispos, únicos que disponen de la retribución. (La mayoría aplaude).

El señor FANJUL rectifica, insistiendo en sus argumentos.

El señor GUERRA DEL RIO, advierte que la minoría radical no admite a nadie a su izquierda en este asunto, y que ellos protestan únicamente de lo que le parecía tener el carácter de una maniobra parlamentaria.

Insiste en que los miembros de la mayoría de la comisión se han vuelto atrás en un acuerdo tomado por unanimidad y no hay derecho a complicar a los radicales en una maniobra, por que ellos no podían dejar de hacer honor a su firma.

El señor DE FRANCISCO dice que lo que sucede es que los agrarios para conseguir su objeto han jugado en el nombre de la minoría radical y de la radical socialista.

El señor GUERRA DEL RIO termina diciendo que ellos se abstienen de entrar en este aspecto del asunto, y siguen pensando que debe depurarse la solución para una futura ley.

El señor NIEMBRO asegura que lo que dijo esta tarde está completamente de acuerdo con las doctrinas federales y cree que el ministro de Justicia donocia como estaba planteado el asunto.

Añade que se trata de una cuestión de humanidad y que la República debe arbitrar la fórmula de arreglo.

El señor BEUNZA explica el voto del grupo vasco-navarro.

Dice que las razones de la injusta administración de la Iglesia que ha expuesto el ministro de Justicia, son muy débiles, por que también el Estado lo mismo antes con la monarquía que ahora con la República, tiene asignaciones muy grandes para unos, y para otros muy pequeñas.

FINCA

para arrendar, en el Camino del Angel, Villa Magdalena (frente a la puerta del Campo de Sports).

Darán razón: Plaza de la Fuente, núm. 9, 1.º, 1.ª

Guide usted
su estómago
porque es la base de
su salud

*
Yo padecí también
como usted, pero me
curó el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

¡ATENCIÓN!

Antes de hacer sus compras para Navidades, visiten los escaparates del

Colmado Closas

CONDE DE RIUS, 21. — Teléf. 272

Farmacia Digos

ANÁLISIS-ESPECÍFICOS
nacionales y extranjeros

Aguas minerales - Sueros - Vacunas -
Inyectables - Ortopedia

Mayor 46 - Teléfono. 442

El Sr. Lerroux comunica reservadamente a un periodista la noticia de que habló

Al llegar al Congreso el señor Lerroux fué rodeado por los periodistas quienes inmediatamente le preguntaron qué noticia era la que ayer anunció como de máximo interés.

Le advirtieron que al salir del Consejo de ministros lo habían preguntado y ninguno de los consejeros dijo saber en qué consistía tal noticia, asegurando que no hay pendiente ninguna cosa de tal interés.

—Pues la noticia existe — replicó el señor Lerroux — y yo no puedo decir cuál es a ustedes.

Ahora bien; para que vean que hablo con razón, y que la noticia tiene interés podemos hacer una cosa. Ustedes designan un compañero, y yo le comunico la noticia con la condición de que no la publique, y únicamente para que la sepan, con la garantía de su absoluta reserva, y él podrá decirles a ustedes si positivamente es noticia de interés.

Y nada más — siguió diciendo — sus compañeros tendrán constancia de que la noticia existe, y cuando se produzca podrá confirmar que es lo que yo he dicho.

Los periodistas señalaron a uno de ellos, a quien don Alejandro cogió de brazo, alejándose con él unos pasos.

A los pocos instantes volvieron al grupo y don Alejandro dijo que preguntando al periodista con quien había hablado: ¿Y ahora tiene interés o no la noticia?

—En efecto — contestó el periodista.

Los demás informadores insistieron de nuevo cerca de don Alejandro y este volvió a excusarse creyendo que no le convenía hacer la noticia pública.

No es noticia política ni de orden público, pero aparecerá en la "Gaceta" y tiene interés, manifestó don Alejandro.

El periodista que había recibido la confidencia fué abordado por sus compañeros y lo único que éstos consiguieron que manifestase es que prometió que él no la publicaría y no la diría a nadie haciendo honor a la confianza del diputado.

Las gestiones realizadas después por los periodistas cerca de otras personalidades para averiguar la reservada noticia resultaron inútiles.

Uno de nuestros compañeros habló poco después con los ministros de Justicia y del Trabajo quienes afirmaron que nada sabían acerca de dicha noticia y aún comentaron con algún humorismo la

"El Bressol d'Or,"

No us decidim per cap compra sense veure abans el non comere de roba blanca.

CONFECCIONS PER A NENS I SENYORS
GRANS ASSURITTS PREUS AVANTATJOSOS
BAIXADA DE MISERICORDIA, 9

AVISO

La antigua y acreditada mercería "CASA TARRÉS", participa que por traspaso del negocio empieza su gran liquidación, que para mayor comodidad del público hará sucesivamente por diferentes artículos. Liquidando durante el presente mes y el próximo, pieles y todos los géneros de punto de invierno, monederos, paraguas, estuches tocador y perfumería, estuches para labor y artículos propios para regalo y reyes.

SEÑORA: Si quiere comprar economizando de verdad, aproveche la liquidación de **CASA TARRÉS**

DEPORTIVAS

Fut-bol

EL PARTIT GIMNASTIC-VILAFRANCA ES CELEBRARA DILLUNS

Possats d'acord els cercles Vilafranca i Gimnàstic, sobre el matx de segona volta que els correspon jugar en terreny del Club Gimnàstic, ha sigut fixada la data del dilluns, par a sa celebració.

D'aquesta fairs podran els aficionats locals gaudir de la festivitat de Nadal en tota l'extensió.

L'onze que finalment ha sigut designat pel Gimnàstic es el següent: Rueda, Wenceslao, Saura, Martínez, Rovira, González, Barberà, Del clós, Ballester, Magrinyà i Colomer.

A remarcar que el jugador Huerba està lesionat.

I que a Martínez s'el coloca a l'ala dreta, que es amb tot son veritable lloc.

Descansen Alvarez, Virgili i Martorell.

Veurem lo que el jorn de Sant Esteve ens depara.

Començarà el matx a les 2.30 en punt.

BOHEMIS CONTRA BROMISTES, AQUEST MATI A LA PADRERA

La gent del Tarragona F. C. està de broma. Tant així que aprofitant les vacances que el Campionat amateur els atorga, han organitzat un encontre amistós per a demà, a base de dos onzes als que ja han batejat amb els noms dalt esmentats.

La composició d'aquests conjunt serà la següent:

Roca, Obiol I, Inglés, Pallarés, Samà, Domingo, Rovira, Carbonell II, Poldo, Marsal i Socias, pels de la "broma", i

Alujas, Recasens, Avià, Giner, Pech, Sendra, Solanes, Tarragon, Obiol II, Villas i Carbonell, pels "bohemis".

Arbitrarà Emili Masip, amb aquella facilitat...

L'encontre es començarà a mig matí.

No lubtem que hi haura emoció a dojo.

LA PENYA BLAU-GRANA A MORA D'EBRE

Sembla que un equip local a nom de Penya Blau Grana i compost per: Vallejo, Recasens, Bassedas, Giner, Alegret, Carmelo, Thumber, Poldo, Carculé, Chirri i Mataix, es desplaça avui a Mora d'Ebre.

Bona sort, minyons!

CAMPIONAT DE LLIGA

Els partits de avui

PRIMERA DIVISIO

Betis - Barcelona.
Espanol - Donostia.
Arenas Recing Santander.
Madrid - València.
Alavés - Athlétic Bilbao.

SEGONA DIVISIO

Celta - Sevilla.
U. Irún. - D. Coruña.
Murcia - Oviedo.
Castellón - Athlétic Madrid.
Sporting Gijón - Osasuna.

TERCERA DIVISIO

Segon Grup
Ferroviario - Castilla.
Quart Grup
Aurora - Huesca.
Quint Grup
Sabadell - Badalona.
Palafugell - Sans.
Martinenc - Júpiter.

Sext Grup
Levante - Hércules.

CAMPIONAT DE CATALUNYA AVUI I DEMA

Segona Categoria Preferent

Grup Llobregat
Gimnàstic - Vilafranca.
Mollet - Horta.
Sant Andreu - Güell.
Reus - Santboià.

Grup Vallés
Sant Cugat - Girona.
Iluro - Terrassa.
Granollers - Manresa.
Athlétic - Ripollet.

CAMPIONAT "COPA CASAL CATEQUISTIC

Demà, al matí, a les 11, es celebraran els següents encontres corresponents al Campionat organitzat pel Casal Catequistic.

Bé Blanc - Penya Estudiantil.
Sala Parroquial - Penya Justicia.

Seran arbitrats per Padrón i Juncosa, respectivament i es celebraran al camp dels Germans de les EE. CC. el primer i al de la Sala Parroquial de Sant Joan Baptista el segon.

Basket-Ball

"TROFEU ANTONI BRUNET"

Partits per avui

Camp de l'Escola del Treball, a les nou del matí, Els Cinc Gimnàstic. Arbitre, Ros.

A les deu, Escola Comerç - Fejocistes, Arbitre, Roca.

Camp del Club Gimnàstic: a les nou del matí, Malavinguts - Escola del Treball. Arbitre, Odena.

A les deu, L'Admiració - Tranquils. Arbitre, Porta.

plicitat de les seves aptituds tècniques. L'auto-retrat és de factura italiana, i el de l'esposa de l'artista s'inspira més aviat en els últims temps del l'impressionisme francès.

A l'hora de la inauguració hi assistí, en representació de S. E. el senyor Cardenal, el canonge doctor Miquel Vilatimó qui junt amb l'artista i la seva esposa, el president i secretari de l'entitat, senyors Miró Esplugues, Lloret i moltes altres distingides personalitats feren el torn de la sala que produeix un bon efecte.

CONCIERTO

Programa de las obras que ejecutará la música militar en el día de hoy en el paseo de Pi y Margall de 11'30 a las 13:

"Tirana", pasodoble, Murillo.
"Ayer se la llevaron", tango, D'az Giles.

"Bohemios", intermedio Vives.
"Luisa Fernando", mazurka, M. Torroba.

"The Motor March", marcha, Sousa.

DE SOCIEDAD

Hállase enferma de alguna gravedad, habiéndosele administrado ayer los Santos Sacramentos, la distinguida señora doña Rosalía Morera, esposa de nuestro querido amigo don Santiago Vallvé.

Hacemos votos al Señor para que le conceda un pronto restablecimiento en su salud, si así conviene a su alma.

Doña Rosa Viver, esposa de nuestro particular amigo y reputado médico don Joaquín Munné Prats ha dado a luz una hermosa niña. Felicitamos a los padres por el feliz advenimiento.

Telegramas

XLAS DILIGENCIAS POR LOS SUCESOS DE AGOSTO

Madrid, 24. — Acordado por la fiscalía general de la República ampliar las diligencias en el sumario instruido a raíz de los sucesos ocurridos en Sevilla el 10 de agosto, la Sala sexta del Tribunal Supremo ha admitido tal acuerdo.

La Sala acordó, también, poner en libertad a 39 personas de las

Conservatori de Música de Tarragona

FILIAL DEL CONSERVATORI DEL LICEU DE BARCELONA

ARMAÑA, 11

Classes de solfeig, piano, violí, i altres instruments. Teoria, armonia, composició.

PROFESSORS ESPECIALITZATS

Mestre-Director

MN. FRANCESC TAPIES
Llicenciat en Música a Roma

Els estudis que es segueixen en el Conservatori de Música de Tarragona, són vàlids per al Conservatori del Liceu de Barcelona.

PER INFORMES:

Dirigiu-vos al SR. SECRETARI DEL PATRONAT DEL CONSERVATORI DE TARRAGONA, ARMAÑA, 11, o be al MESTRE-DIRECTOR

A REUS: CARME DURAN, Professora de piano, RAVAL ALT DE JESUS, 38, 3.er

Teatre Metropol

DIUMENGE, 25 de Desembre de 1932,

DIADA DE NADAL

a les quatre i mitja de la tarda

Extraordinària representació de la Nadala Bíblica de gran espectacle,

L'Estel de Nazaret

(Els Pastorets)

Vestuari nou. — Espectacle instructiu i divertit. — Estrena de decoracions exprofesses per aquesta obra

Chors d'àngels, pastors i dimonis — Magnífica i luxosa presentació.

L'espectacle serà amenitzat per l'orquestra ARBONA

encartadas en el sumario y nombrar juez especial para la práctica de nuevas diligencias a don Gustavo Lepure, juez de Madrid.

Por último la Sala sexta tomó el acuerdo de dirigirse al ministro de la Gobernación para que puedan conocer de aquellas los deportados a Villa Cisneros que estén sujetos a proceso.

EL DIRECTOR GENERAL DE PUERTOS

Hoy se posesionó de su cargo el director general de Puertos, señor Fernández Noguera.

LAXOFRUTINA

Per a tots els que necessiten fer us frequent d'un purgant que no irriti. No constitueix habit. Molt indicat durant el mesos d'estiu. Sobre amb 2 preses 0'30. Capseta de 2 paquets (xocolatades) 0'30. Capsa amb 24 pastilles (xocolates) Ptes 2.50 - LABORATORIOS ORNOSA - REUS

Comprando lámparas OSRAM

Vd. recibe el valor máximo por su buen dinero.

OSRAM

GACETILLA

CUMPLIMENTANDO A S. E.

Una nutrida representación de las Juntas de Acción Católica, "Fejocistse" y la Redacción de "LA CRUZ" estuvieron ayer en el palacio arzobispal con objeto de felicitar a S. E. el señor Cardenal y Vicario General doctor Borrás.

El M. I. doctor don M. Vilatimó dirigió a S. E. sentidas frases de adhesión a las cuales contestó el señor Cardenal agradeciendo las demostraciones de afecto a su persona y a la Iglesia, excitando a todos con paternales consejos a perseverar en la obra católica.

En parecidos términos se expresó el M. I. Vicario General.

También estuvieron un Palaco con el mismo fin el Cabildo Catedral, Párrocos, Claustro de profesores del Seminario y Comunidades religiosas y varios particulares.

LA FESTA DE LCOLUMBARI POPULAR

Ahí, a la tarda, es celebrà una festa infantil organitzada pel Colombari Popular.

A l'hora senyalada es reuniren al passeig de Saavedra més d'un miler de nens i nenes, traslladant-se al passeig de Santa Clara on foren obsequiats amb un llengüet i

mitja presa de xocolata, regal de la casa Orthí.

Després es procedí al sorteig del bé i els sis coloms, havent correspost el primer premi al núm. 91 i el segon al 890.

La festa resultà molt entusiasmada i força agradosa per als infants.

Pareces ser que estos días son bastantes los padres de familia que, a modo de aguinaldo y regalo de Reyes, se proponen obsequiar a sus hijos con huchas y libretas de la Caja de Ahorros del Banco de Vizcaya.

Es altamente meritorio el ejemplo que dan esos padres y el buen sentido práctico que con ello demuestran, pues una libreta con hucha es el único regalo que, en definitiva, no cuesta nada, y son muchos los beneficios morales y materiales que puede reportar a la juventud. De desear sería que ninguno de los niños de Tarragona dejase de tener su correspondiente libreta, con hucha.

L'EXPOSICIO ALVE VALDEMI

Ahí, al vespre, a l'Ateneu fou inaugurada l'exposició de quadros del notable artista italià Alvé Valdemí, qui dona una bella mostra d'un gust refinat i una tècnica ben notable.

En les flors hi trasllueix una sensibilitat exquisida i un insínt decoratiu de molt bona llei.

En els retrats mostra la multi-

El millor
dels
Xampanyes

FREIXENET

SANT SADURNI DE NOYA

Representant: PERE BIGORRA - Colón, 57, 2.ª - Telef. 619
Agent Comercial Colegiat - TARRAGONA
